

JEDEN BÓG,
WIELE DRÓG

ONE GOD,
MANY ROADS

Autor projektu/Project author: Dr. Jerzy Bar
Autor tekstu/Author of the text: Ks. Prof. Stanisław Rabiej

RELIGIA JAKO FUNDAMENT KULTURY I SPOŁECZEŃSTWA

Religia od najdawniejszych czasów stanowiła jeden z najistotniejszych czynników kształtujących życie jednostek i wspólnot. Już w cywilizacjach starożytnych – Egipcie, Mezopotamii, Grecji czy Indiach – systemy wierzeń regulowały życie społeczne, polityczne i moralne, tworząc fundamenty pod rozwój struktur państwowych oraz systemów etycznych.

wyjaśnić sens życia i śmierci oraz nadać porządek społeczeństwu. Już wtedy widoczne były **idee uniwersalne**, takie jak: wiara w istnienie siły wyższej, dążenie do harmonii z kosmosem, rozwój zasad moralnych regulujących życie społeczne. Choć różne kultury tworzyły odmienne formy kultu, **poszukiwanie jedności z transcendencją** było wspólnym wątkiem wszystkich tradycji.

Religia była także czynnikiem spajającym wspólnoty, wyznaczając granice kulturowe i tożsamościowe. Historia ludzkości pokazuje, że religie rozwijały się w zróżnicowanych warunkach geograficznych, kulturowych i politycznych. Ta wielość form duchowości nie powinna stanowić przeszkody, lecz raczej być świadectwem ludzkiej zdolności do adaptacji i twórczości. Każda religia wnosi unikalne spojrzenie na transcendencję, nadając własny język i symbole dla wyrażenia tego, co boskie.

Analiza porównawcza wielkich tradycji religijnych pozwala dostrzec wspólne fundamenty duchowości. W Mezopotamii, Egipcie, Indiach czy Chinach kształtowały się systemy wierzeń, które miały na celu

Chrześcijaństwo, judaizm i islam – tzw. **religie abrahamiczne** – mają wspólne korzenie i odwołują się do jednego Boga Stwórcy jako najwyższego źródła dobra i prawdy. W tych tradycjach kluczowe znaczenie mają: pojęcie przymierza między Bogiem a człowiekiem, etyka oparta na miłości, sprawiedliwości i miłosierdziu, wizja wspólnoty wierzących, która przekracza granice etniczne. Ta wspólna baza moralna i duchowa była już w średniowieczu podstawą pierwszych prób wzajemnego dialogu (np. spotkania św. Franciszka z Asyżu z sułtanem al-Kamilem w 1219 roku).

RELIGION AS A FOUNDATION CULTURE AND SOCIETY

Since ancient times, religion has been one of the most important factors shaping the lives of individuals and communities. In early civilizations — such as Egypt, Mesopotamia, Greece, and India — systems of belief governed social, political, and moral life, forming the foundation for the development of state structures and ethical systems.

meaning of life and death and to bring order to society. Even then, **universal ideas** were evident, such as belief in a higher power, the pursuit of harmony with the cosmos, and the development of moral principles governing social life. Although different cultures created distinct forms of worship, the **search for unity with the transcendental** was a common thread across all traditions.

Religion was also a unifying force within communities, defining cultural and identity boundaries. The history of humanity shows that religions developed under diverse geographical, cultural, and political conditions. This diversity of spiritual forms should not be seen as an obstacle but rather as a testament to humanity's capacity for adaptation and creativity. Each religion offers a unique perspective on transcendence, providing its own language and symbols to express the divine.

A comparative analysis of the great religious traditions allows us to recognize the shared foundations of spirituality. In Mesopotamia, Egypt, India, and China, belief systems developed with the aim of explaining the

Christianity, Judaism, and Islam — the so-called **Abrahamic religions** — share common roots and refer to one God, the Creator, as the supreme source of goodness and truth. In these traditions, key elements include the concept of a covenant between God and humanity, an ethics based on love, justice, and mercy, and the vision of a community of believers that transcends ethnic boundaries. This shared moral and spiritual foundation already served in the Middle Ages as the basis for the first attempts at interfaith dialogue (e.g., the meeting of St. Francis of Assisi with Sultan al-Kamil in 1219).

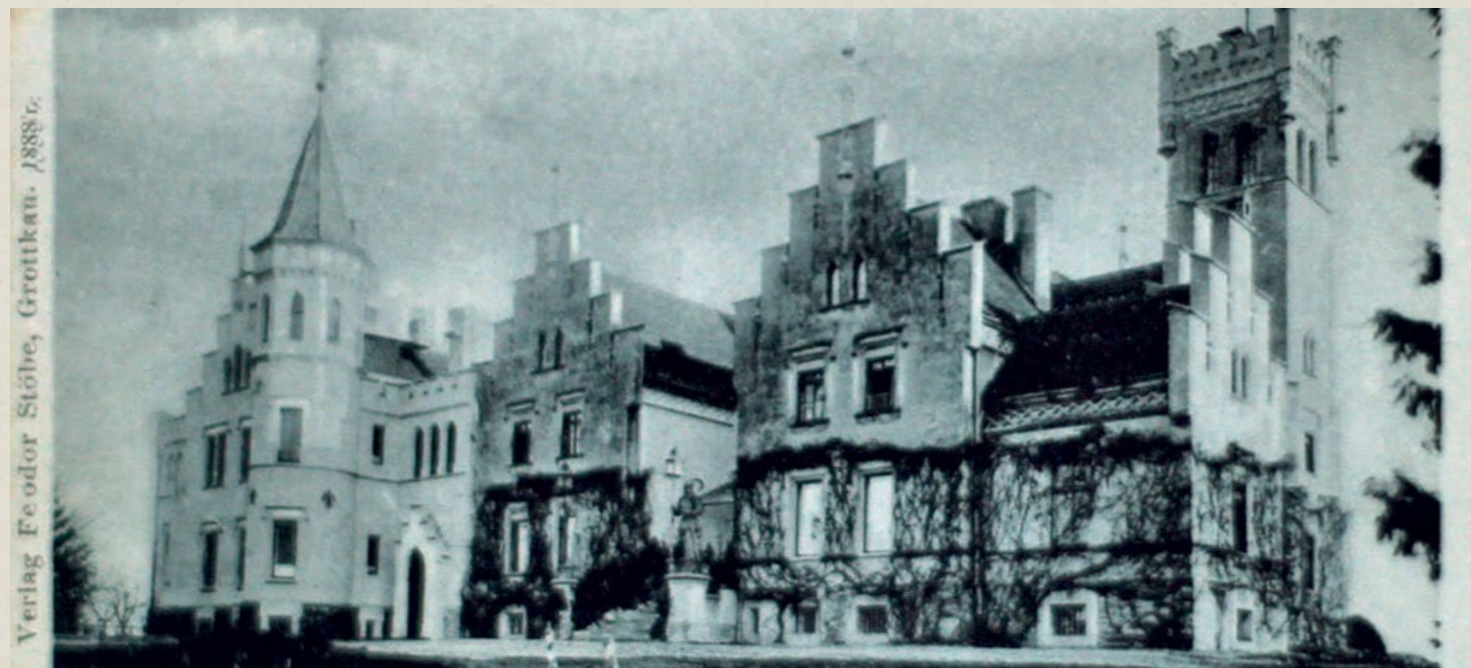
TŁO HISTORYCZNE PROJEKTU

Równolegle w Indiach i Azji Wschodniej rozwijały się hinduizm, buddyzm, dżinizm, konfucjanizm i taoizm – choć nie w takim samym sensie monoteistyczne, akcentują istnienie wyższej rzeczywistości, wobec której człowiek powinien kształtować swoje życie moralne. **Hinduizm** wskazuje na wiele dróg prowadzących do Brahmana – najwyższej rzeczywistości. **Buddyzm** koncentruje się na współczuciu, przezwyciężeniu cierpienia i praktyce duchowej. **Konfucjanizm** i **taoizm** akcentuje harmonię człowieka z naturą i społeczeństwem. Choć odmienne w formach, tradycje te również podkreślają jedność duchową człowieka z kosmicznym porządkiem.

EPOKA NOWOŻYTNA I POCZĄTKI DIALOGU MIĘDZYRELIGIJNEGO JAKO NARZĘDZIA JEDNOŚCI.

Renesans i oświecenie przyniosły nowe spojrzenie na religię. Dzięki odkryciom geograficznym i kontaktom z innymi kulturami Zachód zaczął poznawać duchowość Indii, Chin czy Japonii. W Europie filozofowie, jak Lessing czy Kant, zaczęli akcentować **uniwersalne wartości moralne**, niezależne od wyznania. W XIX i XX wieku pojawiły się pierwsze **ruchy międzyreligijne** – np. Parlament Religii Świata w Chicago (1893), który był przełomowym wydarzeniem w budowaniu świadomości jedności duchowej ludzkości.

Po tragedii II wojny światowej dialog międzyreligijny nabrał szczególnego znaczenia. **Sobór Watykański II** (1962–1965) w deklaracji *Nostra aetate* położył fundament pod dialog międzyreligijny w świecie chrześcijańskim. Podkreślił wartość religii niechrześcijańskich i potrzebę współpracy dla pokoju. Organizacje międzynarodowe (ONZ, UNESCO) zaczęły promować religię jako narzędzie pojednania i ochrony pokoju. W 1986 roku Jan Paweł II zainicjował historyczne spotkanie religii świata w Asyżu, które stało się symbolem wspólnej modlitwy o pokój.

W sumie, XX i XXI wiek przyniosły nową jakość w podejściu do pluralizmu religijnego. W kolejnych dekadach rozwijały się instytucje i inicjatywy międzynarodowe promujące spotkania międzywyznaniowe, pojawiły się wspólne apele przywódców religijnych o pokój. W dobie **globalizacji i pluralizmu** świat charakteryzuje się **bezprecedensowym spotkaniem kultur i religii**. Migracje i globalizacja sprawiają, że różne tradycje religijne współistnieją w tych samych społecznościach. Konflikty religijne pokazują, jak łatwo religia może być narzędziem podziału. Jednocześnie rośnie znaczenie ruchów międzyreligijnych, które promują dialog, edukację i wspólne działania na rzecz pokoju, ekologii i sprawiedliwości społecznej.

HISTORICAL BACKGROUND OF THE PROJECT

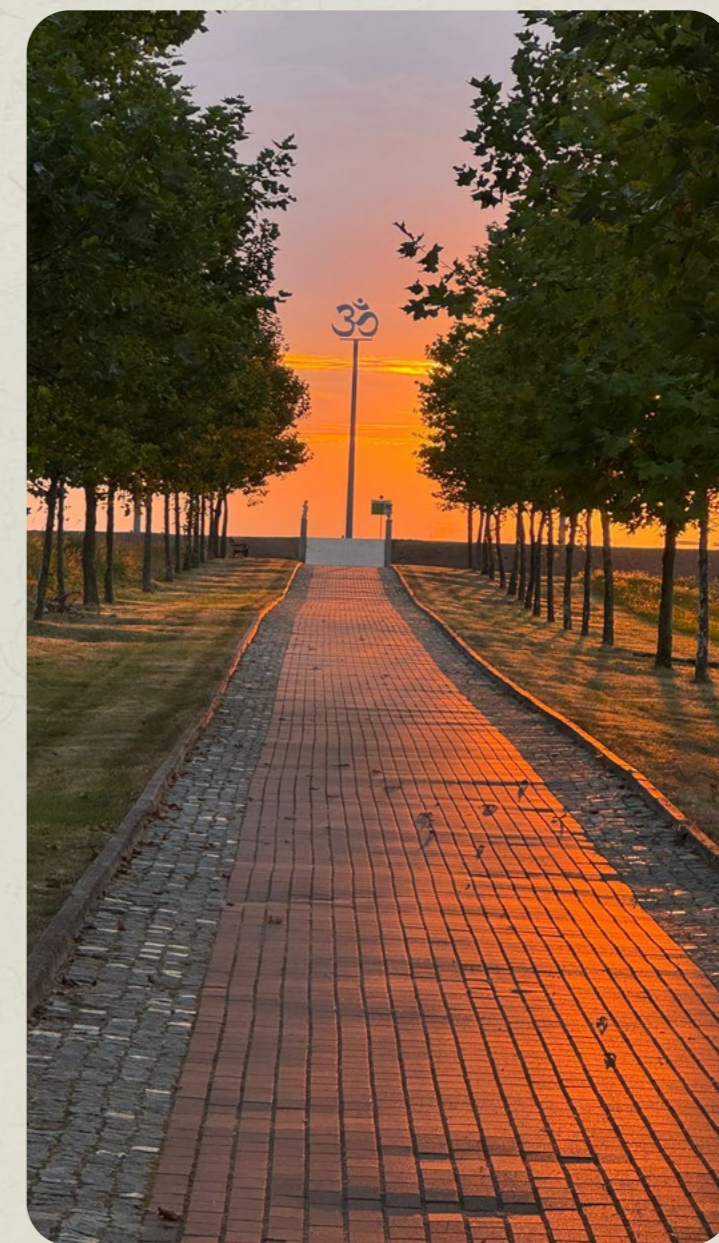
Meanwhile, in India and East Asia, Hinduism, Buddhism, Jainism, Confucianism, and Taoism were developing — although not monotheistic in the same sense, they emphasize the existence of a higher reality, in relation to which humans should shape their moral lives. **Hinduism** points to multiple paths leading to Brahman, the ultimate reality. **Buddhism** focuses on compassion, overcoming suffering, and spiritual practice. **Confucianism** and **Taoism** emphasize the harmony of humans with nature and society. Though different in form, these traditions also highlight the spiritual unity of humans with the cosmic order.

THE MODERN ERA AND THE BEGINNINGS OF INTERRELIGIOUS DIALOGUE AS A TOOL FOR UNITY.

The Renaissance and the Enlightenment brought a new perspective on religion. Thanks to geographical discoveries and contact with other cultures, the West began to learn about the spirituality of India, China, and Japan. In Europe, philosophers such as Lessing and Kant began to emphasize **universal moral values**, independent of any particular faith. In the 19th and 20th centuries, the first **interreligious movements** emerged — for example, the Parliament of the World's Religions in Chicago (1893), which was a groundbreaking event in fostering awareness of the spiritual unity of humanity.

After the tragedy of World War II, interreligious dialogue gained particular significance. **The Second Vatican Council** (1962–1965), in its declaration *Nostra aetate*, laid the foundation for interreligious dialogue within the Christian world. It emphasized the value of non-Christian religions and the need for cooperation for peace. International organizations (UN, UNESCO) began promoting religion as a tool for reconciliation and the preservation of peace. In 1986, Pope John Paul II initiated a historic gathering of world religions in Assisi, which became a symbol of joint prayer for peace.

Overall, the 20th and 21st centuries have brought a new approach to religious pluralism. Over the following decades, international institutions and initiatives promoting interfaith encounters developed, and joint appeals for peace by religious leaders began to emerge. In the era of **globalization and pluralism**, the world is characterized by an **unprecedented meeting of cultures and religions**. Migration and globalization have led to different religious traditions coexisting within the same communities. Religious conflicts demonstrate how easily religion can be used as a tool of division. At the same time, the importance of interreligious movements is growing, promoting dialogue, education, and joint action for peace, environmental protection, and social justice.

TŁO HISTORYCZNE PROJEKTU

OSOBISTY WYMIAR DOŚWIADCZENIA RELIGIJNEGO.

Obok wymiaru instytucjonalnego i historycznego, religia zawsze była dla jednostek doświadczeniem osobistym. Niezależnie od tradycji, człowiek poszukuje kontaktu z transcendencją, sensu życia i odpowiedzi na pytania egzystencjalne. Wielość dróg prowadzących do Boga umożliwia wiernym wybór takiej formy duchowości, która odpowiada ich indywidualnym potrzebom i doświadczeniom. We współczesnym, zglobalizowanym świecie religie stają przed wyzwaniem reinterpretacji swojej roli. Globalna komunikacja, migracje oraz mieszanie się kultur sprawiają, że spotkanie z odmiennością religijną staje się codziennością. Przyszłość religii zależy będzie od ich zdolności do otwartości, dialogu i współpracy.

Projekt „Jeden Bóg, wiele dróg” wpisuje się w ten proces. Akcentując konieczność budowania wspólnoty ponad podziałami i wykorzystywania różnorodności jako źródła pokoju i jedności ludzkości chce służyć **długiej tradycji poszukiwań jedności w różnorodności**: od starożytnych intuicji o wspólnym źródle sacrum, przez rozwój religii monoteistycznych i filozofii wschodnich, po współczesne inicjatywy globalne, które traktują **religię jako narzędzie pokoju**. W pewnym stopniu stanowi kontynuację idei, która zakłada, że

różne drogi duchowe nie wykluczają się, lecz wzajemnie uzupełniają i prowadzą ku temu samemu celowi – miłości, pokojowi i zrozumieniu między ludźmi.

Materialną ilustracją a zarazem zaaranżowaną przestrzenią na rzecz w/w wartości staje się wzgórze na terenie Pałacu w Sulisławiu. Jego właściciel – dr Jerzy Bar dokonał instalacji siedmiu symbolicznych słupów, gdzie każdy z nich nosi symbol konkretnej religii: buddyzm, chrześcijaństwo, hinduizm, islam, judaizm, taoizm, shinto. Tak zaaranżowana przestrzeń i wzbogacona symbolami wybranych religii ma stanowić inkluzywną przestrzeń zapraszającą ludzi dobrej woli do wspólnych działań w imię zasady: „Jeden Bóg, wiele dróg”.

HISTORICAL BACKGROUND OF THE PROJECT

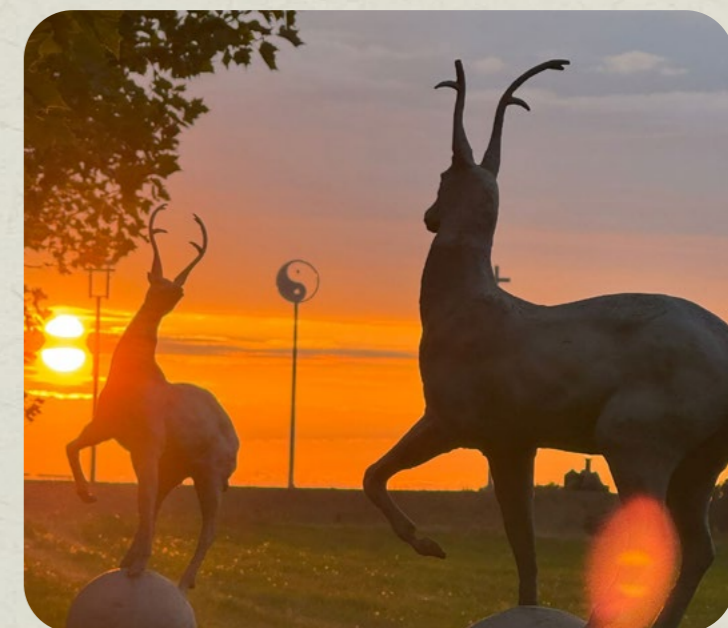
THE PERSONAL DIMENSION OF RELIGIOUS EXPERIENCE.

Alongside its institutional and historical dimensions, religion has always been a personal experience for individuals. Regardless of tradition, humans seek contact with the transcendental, the meaning of life, and answers to existential questions. The diversity of paths leading to God allows believers to choose the form of spirituality that best fits their individual needs and experiences. In today's globalized world, religions face the challenge of reinterpreting their role. Global communication, migration, and cultural mixing make encounters with religious diversity an everyday reality. The future of religion will depend on its ability to remain open, engage in dialogue, and foster cooperation.

The “One God, Many Roads” project aligns with this process. By emphasizing the need to build community beyond divisions and to use diversity as a source of peace and human unity, it seeks to continue the **long tradition of searching for unity in diversity**: from ancient intuitions about a shared sacred source, through the development of monotheistic religions and Eastern philosophies, to contemporary global initiatives that treat **religion as a tool for peace**. In a sense, it continues the idea that different spiritual paths do not exclude one another but

rather complement each other, leading to the same goal — love, peace, and understanding among people.

A tangible illustration, as well as a specially arranged space promoting these values, is the hill on the grounds of the Palace in Sulisław. Its owner, Dr. Jerzy Bar, installed seven symbolic pillars, each representing a particular religion: Buddhism, Christianity, Hinduism, Islam, Judaism, Taoism, and Shinto. This arranged space, enriched with symbols of selected religions, is intended to serve as an inclusive environment, inviting people of goodwill to engage in joint actions under the principle: “One God, Many Roads.”

UZASADNIENIE PROJEKTU I INSTALACJI „JEDEN BÓG, WIELE DRÓG” NA WZGÓRZU W SULISŁAWIU.

RATIONALE FOR THE “ONE GOD, MANY ROADS” PROJECT AND INSTALLATION ON THE HILL IN SULISŁAW.

Instalacja siedmiu symbolicznych słupów na wzgórzu w parku Pałacu w Sulisławiu – z emblematami buddyźmu, chrześcijaństwa, hinduizmu, islamu, judaizmu, taoizmu i shintō – tworzy **przestrzeń gościnności religijnej**. Jej sens polega na tym, by **materialnie wyrazić szacunek dla różnych dróg do Rzeczywistości Ostatecznej** oraz **zaprosić ludzi dobrej woli do wspólnego działania na rzecz pokoju i dobra wspólnego**. Projekt nie zastępuje tożsamości poszczególnych tradycji ani nie relatywizuje ich treści; ustanawia **ramę spotkania**: bez przemocy, bez dominacji, z pierwszeństwem osoby i sumienia.

UZASADNIENIE TEOLOGICZNO-FILOZOFICZNE

JEDNOŚĆ – WIELOŚĆ.

Hasło „Jeden Bóg, wiele dróg” wyraża napięcie między jednością Źródła (w języku religii teistycznych – Boga, w innych – Absolutu/Dao/Nirwany) a pluralizmem ludzkich odpowiedzi. Instalacja proponuje **formułę gościnności teologicznej**: uznajmy powagę cudzej drogi, nie porzucając własnej.

ETYKA WSPÓLNA – ŚWIADECTWO RÓŻNE.

Mimo różnic doktrynalnych tradycje te dzielą szereg zasad (złota reguła, nakaz miłosierdzia/sprawiedliwości, umiarkowanie, wierność prawdzie). **Przestrzeń wspólna ma służyć praktykowaniu tego etosu** (służba potrzebującym, troska o pokój, ekologia integralna), a nie sporom dogmatycznym. Każda wspólnota zachowuje prawo do własnego świadectwa – **bez prozelityzmu i bez synkretyzmu**.

HERMENEUTYKA DIALOGU.

Projekt odwołuje się do dojrzałej hermeneutyki: słuchanie poprzedza mówienie; rozumienie jest wydarzeniem, które potrzebuje czasu, rytuału gościnności, znaków i ciszy. Materia i krajobraz stają się tu współ-mówcami.

UZASADNIENIE ANTROPOLOGICZNO-PRZESTRZENNE (GENIUS LOCI)

WZGÓRZE JAKO „AXIS HOSPITII” (OŚ GOŚCINNOŚCI).

W kulturach świata wzniesienie oznaczało punkt orientacyjny i miejsce przymierza. Umieszczenie instalacji na wzgórzu **czytelnie koduje drogę podejścia**: wspinaczka = proces dojrzewania, przejście od profanum ku temu, co ważne. To **łagodny rytuał przejścia** (liminalność), który przygotowuje do spotkania.

SŁUPY JAKO ZNAKI GOŚCINNOŚCI.

Pionowe formy są minimalistyczne i wspólne dla wielu kultur. Nie tworzą „świątyni zbiorczej”, lecz **otwarty krąg znaków**. Ich funkcja jest **semiotyczna** (wskazują), a nie **kultowa** (zastępują).

LICZBA SIEDEM I PORZĄDEK ALFABETYCZNY.

Siedem – w licznych tradycjach liczba pełni – sygnalizuje, że instalacja nie rości sobie prawa do totalności, ale dąży do reprezentatywnej całości. Ułożenie alfabetyczne to czytelny gest bezstronności (brak hierarchizacji).

GENIUS LOCI SULISŁAWIA.

Park pałacowy jest tkanką pamięci regionu o wielokulturowych korzeniach. Wpisanie instalacji w krajobraz nie tylko nie narusza jego charakteru, lecz wydobywa pamięć dobrego współistnienia.

The installation of seven symbolic pillars on the hill in the park of the Palace in Sulisław — bearing the emblems of Buddhism, Christianity, Hinduism, Islam, Judaism, Taoism, and Shinto — creates a **space of religious hospitality**. Its purpose is to **materially express respect for different paths to the Ultimate Reality** and to **invite people of goodwill to work together for peace and the common good**. The project does not replace the identities of individual traditions nor relativize their content; rather, it establishes a **framework for encounter**: free of violence, without domination, and giving priority to the individual and conscience.

THE THEOLOGICAL AND PHILOSOPHICAL RATIONALE

UNITY IN DIVERSITY.

The slogan “One God, Many Roads” expresses the tension between the unity of the Source (in the language of theistic religions — God, in others — the Absolute/Dao/Nirvana) and the pluralism of human responses. The installation proposes a **model of theological hospitality**: to acknowledge the validity of another’s path without abandoning one’s own.

SHARED ETHICS – DIVERSE TESTIMONIES.

Despite doctrinal differences, these traditions share a number of principles (the Golden Rule, the call to mercy and justice, moderation, fidelity to truth). **The common space is intended to support the practice of this ethos** (serving those in need, caring for peace, integral ecology) rather than doctrinal disputes. Each community retains the right to its own testimony — **without proselytism and without syncretism**.

THE HERMENEUTICS OF DIALOGUE.

The project draws on a mature hermeneutics: listening precedes speaking; understanding is an event that requires time, the ritual of hospitality, symbols, and silence. Here, matter and landscape become co-speakers.

ANTHROPOLOGICAL AND SPATIAL RATIONALE (GENIUS LOCI)

THE HILL AS AN “AXIS HOSPITII” (AXIS OF HOSPITALITY).

In cultures around the world, an elevation has symbolized both a point of orientation and a place of covenant. Placing the installation on a hill **clearly encodes the approach**: the climb represents a process of maturation, a passage from the profane toward what is meaningful. It is a **gentle rite of passage** (liminality) that prepares one for encounter.

PILLARS AS SIGNS OF HOSPITALITY.

The vertical forms are minimalist and shared across many cultures. They do not create a “collective temple” but an open circle of signs. Their function is **semiotic** (to indicate) rather than **cultic** (to replace).

THE NUMBER SEVEN AND ALPHABETICAL ORDER.

Seven — in many traditions, this number carries symbolic significance, signaling that the installation does not claim totality but aims for a representative wholeness. The alphabetical arrangement is a clear gesture of impartiality, avoiding any hierarchy.

THE GENIUS LOCI OF SULISŁAW.

The palace park embodies the memory of a region with multicultural roots. Integrating the installation into the landscape not only preserves its character but also highlights the memory of harmonious coexistence.

UZASADNIENIE PROJEKTU I INSTALACJI „JEDEN BÓG, WIELE DRÓG” NA WZGÓRZU W SULISŁAWIU.

RATIONALE FOR THE “ONE GOD, MANY ROADS” PROJECT AND INSTALLATION ON THE HILL IN SULISŁAW.

SEMIOTYKA I ETYKA SYMBOLI

MINIMALIZM FORMY

(czyste, rozpoznawalne znaki) zmniejsza ryzyko profanacji i banalizacji.

ŚWIATŁO I MATERIA

naturalne materiały (kamień/drewno/metal patynowany) + naturalne oświetlenie sugerują **trwałość i szacunek**. Unika się krzykliwej kolorystyki.

RÓWNE GABARYTY I ODLEGŁOŚCI

słupów komunikują **równość godności**. Brak centralnego „dominującego” znaku eliminuje wrażenie zawłaszczenia.

FUNKCJE INSTALACJI

KONTEMPLACYJNA:

miejsce ciszy, medytacji, modlitwy indywidualnej (bez wspólnych obrzędów mieszanych).

EDUKACYJNA:

ścieżka „Siedem kroków” – siedem krótkich stacji o tym, co dana tradycja mówi o: Bogu/Absolucie, dobru, człowieku, wspólnocie, naturze, cierpieniu, nadziei.

OBYWATELSKA:

punkt startu działań wolontariackich (zbiórki, nasadzenia drzew, porządki nad wodą). **Wspólne dobro jako minimum zgody.**

MEDIACYJNA:

neutralna przestrzeń rozmowy, gdy napięcia społeczne wymagają **deeskalacji i obecności autorytetów duchowych.**

UPAMIĘTNIAJĄCA:

możliwa stacja pamięci ofiar przemocy religijnej z formułą: „Pamiętamy – nigdy więcej”.

THE SEMIOTICS AND ETHICS OF SYMBOLS.

MINIMALISM OF FORM

(clean, recognizable signs) reduces the risk of profanation and trivialization.

LIGHT AND MATTER

natural materials (stone, wood, patinated metal) combined with natural lighting suggest **durability and respect**. Bright or flashy colors are avoided.

EQUAL SIZES AND SPACING

of the pillars communicate the equality of dignity. The absence of a central “dominant” symbol eliminates any sense of appropriation.

FUNCTIONS OF THE INSTALLATION

CONTEMPLATIVE:

A space for silence, meditation, and individual prayer (without mixed communal rituals).

EDUCATIONAL:

The “Seven Steps” path — seven short stations presenting what each tradition teaches about God/Ultimate Reality, goodness, humanity, community, nature, suffering, and hope.

CIVIC:

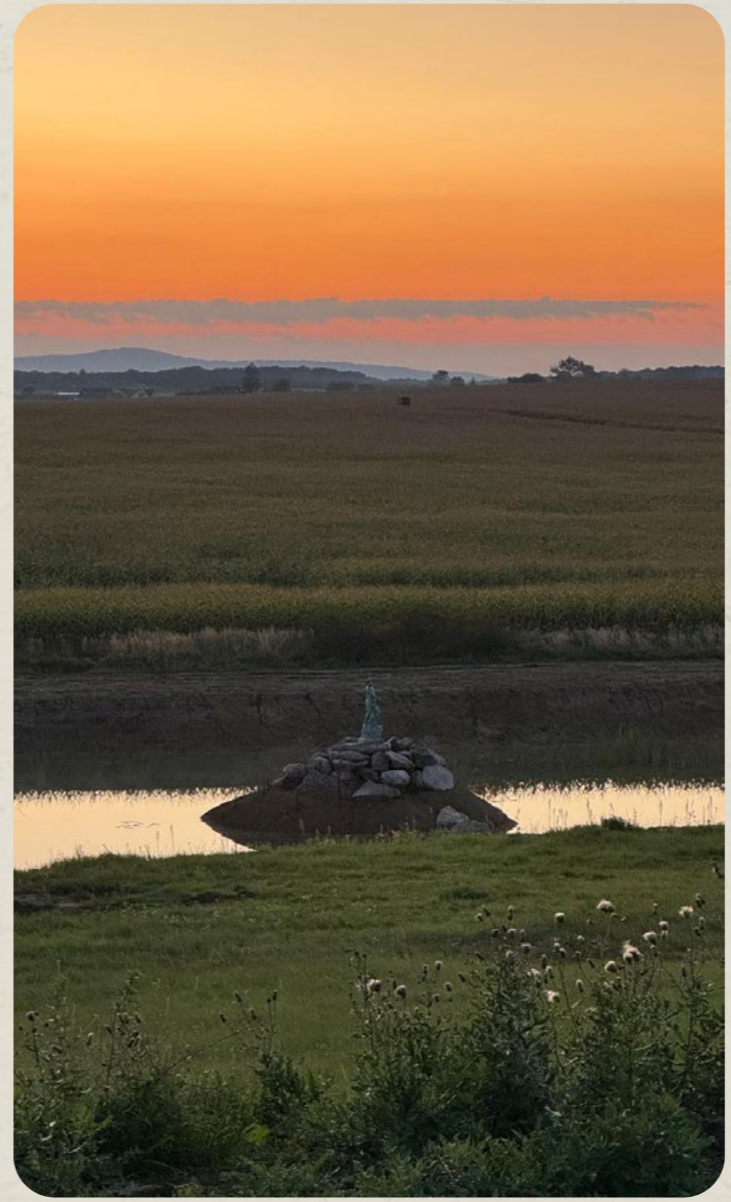
A starting point for volunteer activities (collections, tree planting, cleaning waterways). The common good serves as a minimum basis for agreement.

MEDIATIVE:

A neutral space for dialogue when social tensions require **de-escalation and the presence of spiritual authorities.**

COMMEMORATIVE:

A potential station to remember victims of religious violence, with the message: “We remember — never again.”

ZASADY
(KODEKS GOŚCINNOŚCI)

- A. TOŻSAMOŚĆ BEZ AGRESJI:
wolno świadczyć o swojej wierze, nie wolno oceniać i obrażać innych.
- B. BRAK PRAKTYK ŁĄCZONYCH:
dopuszczalne są **kolejne** (nie jednocześnie) obrzędy poszczególnych tradycji; wspólna może być cisza, lektura tekstów mądrości i praca na rzecz dobra.
- C. WSPÓŁGOSPODARZENIE:
rada opiekunów (przedstawiciele lokalnych wspólnot + właściciel terenu) zatwierdza wydarzenia i dba o równowagę.
- D. DBAŁOŚĆ O SACRUM:
zakaz profanacyjnych performansów, politycznej agitacji, komercjalizacji symboli.

PROPOZYCJA PROGRAMU ROCZNEGO

- A. STYCZEŃ:
Dzień Modlitwy o Pokój i Jedność Ekumeniczną – wspólne czytanie wybranych tekstów, cisza, deklaracja działań społecznych na rok.
- B. WIELKOPOSTNY/RAMADANOWY CZAS:
wspólne akcje charytatywne „Post – jałmużna – solidarność”.
- C. CZERWIEC:
„Święto Wspólnego Domu” – prace ogrodowe, warsztaty ekologiczne, koncert muzyki duchowej (z poszanowaniem zasad każdej tradycji).
- D. WRZESIEŃ:
Tydzień Edukacji o Religiiach – lekcje terenowe dla szkół, przewodnictwo międzywyznaniowe.
- E. LISTOPAD:
Wieczór Pamięci – upamiętnienie ofiar wojen i nienawiści.

PRZEWIDZIANE DZIAŁANIA W PROJEKCIE

- A. Warsztaty, programy szkolne i publikacje ukazujące wspólne wartości religii.
- B. Spotkania młodzieży dla poszerzenia wiedzy o innych wspólnotach wyznaniowo-religijnych.
- C. Wspólne inicjatywy: pomoc humanitarna, ochrona środowiska, działania pro-pokoju.
- D. Festiwale muzyki i sztuki inspirowane tradycjami religijnymi świata.
- E. Fora dyskusyjne, konferencje, spotkania liderów religijnych i świeckich.
- F. Warsztaty medytacyjne, wspólne chwile ciszy i refleksji.
- G. Podkreślanie wspólnych wartości na rzecz przełamania barier teologiczno-dogmatycznych.
- H. Pomoc w pokonywaniu obaw przed rozmyciem tożsamości religijnej.
- I. Zmiana postrzegania innych religii jako konkurencyjnych.
- J. Kampanie medialne przełamujące uprzedzenia i stereotypy wobec innych wyznań.
- K. Demaskowanie działań instrumentalizujących religie w celach politycznych, w konfliktach o podłożu etniczno-religijnym.
- L. Tworzenie partnerstw z NGO, uniwersytetami i wspólnotami religijnymi.

RULES OF USE
(CODE OF HOSPITALITY)

- A. IDENTITY WITHOUT AGGRESSION:
One may bear witness to their own faith, but may not judge or insult others.
- B. NO COMBINED RITUALS:
Sequential (not simultaneous) observance of individual traditions is allowed; shared activities can include silence, reading wisdom texts, and working for the common good.
- C. CO-GOVERNANCE:
A council of guardians (representatives of local communities + the landowner) approves events and ensures balance.
- D. RESPECT FOR THE SACRED:
No profane performances, political agitation, or commercialization of symbols.

PROPOSED ANNUAL PROGRAM

- A. JANUARY:
Day of Prayer for Peace and Ecumenical Unity – shared reading of selected texts, silence, and declaration of social initiatives for the year.
- B. LENTEN/RAMADAN PERIOD:
Joint charitable actions – “Fasting, Almsgiving, Solidarity.”
- C. JUNE:
“Festival of the Common Home” – gardening activities, ecological workshops, spiritual music concert (respecting the principles of each tradition).
- D. SEPTEMBER:
Week of Education on Religions – field lessons for schools, interfaith guidance.
- E. NOVEMBER:
Evening of Remembrance – commemorating victims of wars and hatred.

PLANNED ACTIVITIES IN THE PROJECT

- A. Workshops, school programs, and publications highlighting the shared values of religions.
- B. Youth meetings to expand knowledge about different faith communities.
- C. Joint initiatives: humanitarian aid, environmental protection, and peace-promoting activities.
- D. Music and art festivals inspired by the world’s religious traditions.
- E. Discussion forums, conferences, and meetings of religious and secular leaders.
- F. Meditation workshops, shared moments of silence, and reflection.
- G. Emphasizing common values to overcome theological and doctrinal barriers.
- H. Supporting individuals in addressing fears of losing religious identity.
- I. Changing the perception of other religions as competitors.
- J. Media campaigns to break down prejudices and stereotypes about other faiths.
- K. Exposing the instrumentalization of religion for political purposes or in ethnoreligious conflicts.
- L. Creating partnerships with NGOs, universities, and religious communities.

MINIMALIZACJA NEGATYWNYCH ZJAWISK

- A. ZARZUT SYNKRETYZMU:
przeciwdziała mu jasny regulamin, brak praktyk łączonych i podkreślenie, że to miejsce gościnności, nie wspólnej teologii.
- B. ZAWŁASZCZENIE POLITYCZNE:
zakaz agitacji, neutralna symbolika, wspólne kuratorstwo.
- C. FOLKLORYZACJA RELIGII:
wydarzenia prowadzone przez kompetentnych przedstawicieli tradycji.
- D. DEWASTACJA/WANDALIZM:
monitoring dyskretny, oświetlenie, współodpowiedzialność lokalnych wspólnot.
- E. WRAŻLIWOŚCI IKONOGRAFICZNE:
konsultacje międzywyznaniowe przy doborze znaków (np. unikanie antropomorfizacji, gdy to problematyczne).

MINIMIZATION OF NEGATIVE PHENOMENA

- A. SYNCRETISM CONCERNS:
Countered by clear regulations, no combined rituals, and emphasis that the space is for hospitality, not shared theology.
- B. POLITICAL APPROPRIATION:
Prohibited agitation, neutral symbolism, and joint curatorship.
- C. FOLKLORIZATION OF RELIGION:
Events led by competent representatives of each tradition.
- D. VANDALISM/DESTRUCTION:
Discreet monitoring, lighting, and shared responsibility of local communities.
- E. ICONOGRAPHIC SENSITIVITIES:
Interfaith consultations when selecting symbols (e.g., avoiding anthropomorphism where problematic).

KONKLUZJA

Instalacja na wzgórzu w Sulisławiu **przekłada ideę dialogu na język przestrzeni**. Dzięki prostym, czytelnym znakom, bez hierarchii i bez fuzji doktryn, **tworzy miejsce spotkania, pamięci i wspólnego działania**. Jej sens jest potrójny: **duchowy** (kontemplacja i szacunek), **edukacyjny** (poznanie bez uprzedzeń) i **obywatelski** (konkretne dobro). W tym znaczeniu program „Jeden Bóg, wiele dróg” – realizowany jest nie jako slogan, lecz **praktyka gościnności** osadzona w krajobrazie i codzienności. Projekt ma duży potencjał edukacyjny, społeczny i kulturowy. Może realnie wpływać na kształtowanie kultury pokoju bez zaangażowania w kontrowersje natury społeczno-politycznej. Duży accent będzie położony na działania praktyczne i wspólnotowe (pomoc, ekologia, sztuka, edukacja). Może także służyć otwartej debacie nad rolą religii w zglobalizowanym świecie.

ADAGIUM

To wzgórze jest miejscem gościnności. Siedem słupów przypomina, że drogi ludzi do Źródła są różne, a godność osoby – jedna. Zapraszamy do ciszy, do nauki, do dobra. Nie łączymy obrzędów. Uczymy się szacunku. „Jeden Bóg, wiele dróg”.

*Ks. prof. dr hab. Stanisław Rabiej
AL UW, INT UO*

CONCLUSION

The installation on the hill in Sulisław **translates the idea of dialogue into the language of space**. Through simple, clear signs, without hierarchy or doctrinal fusion, it **creates a place for encounter, remembrance, and joint action**. Its meaning is threefold: **spiritual** (contemplation and respect), **educational** (learning without prejudice), and **civic** (concrete good). In this sense, the “One God, Many Roads” program is implemented not as a slogan but as a **practice of hospitality** embedded in the landscape and everyday life. The project has significant educational, social, and cultural potential. It can genuinely contribute to fostering a culture of peace without engaging in socially or politically controversial issues. A strong emphasis will be placed on practical and communal activities (assistance, ecology, art, education). It can also serve as a platform for open debate about the role of religion in a globalized world.

ADAGE

This hill is a place of hospitality. The seven pillars remind us that people’s paths to the Source are diverse, yet human dignity is one. We invite you to silence, learning, and doing good. Rituals are not combined. We practice respect. “One God, Many Roads.”

*Ks. prof. dr hab. Stanisław Rabiej
AL UW, INT UO*

PAŁAC SULISŁAW

RESORT – SULISŁAW

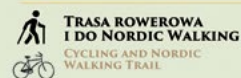

PAŁAC SULISŁAW

1 PAŁAC SULISŁAW****
SULISŁAW PALACE****	8 ALEJA BEATY
BEATA AVENUE
2 RECEPCJA
RECEPTION	9 MIEJSCE DO MEDITACJI
MEDITATION SPOT - COEXIST
3 RESTAURACJA GRAF
GRAF RESTAURANT	10 HALA SPORTOWA
SPORTS HALL
4 MUZEUM SULISŁAW
SULISŁAW MUSEUM	11 MARINA I PLAŻA
MARINA AND BEACH
5 JAZZ PUB
JAZZ PUB	12 STAW RYBNY
FISH POND
6 STREFA WELLNESS & SPA
WELLNESS & SPA	13 SĄD I PASIEKA
ORCHARD AND APIARY
7 GOLF - DRIVING RANGE
GOLF - DRIVING RANGE	14 PARK PRZYPALACOWY
PALACE PARK

PARK AYURVEDY

1 WEJŚCIE DO PARKU
PARK ENTRANCE	7 XIII WIECZNY KOŚCIÓŁ
13TH CENTURY CHURCH
2 ALTANA Z PALENSKIEM
GAZEBO WITH FIRE PIT	8 BAGNA
SWAMP
3 WIEŻA WIDOKOWA
OBSERVATION TOWER	9 OGRÓD ZIELARSKI
HERBAL GARDEN
4 JEZIORO
LAKE	10 DRZEWOTERAPIA
TREE THERAPY
5 MOSTEK
FOOTBRIDGE	11 LAS DĘBOWY
OAK FOREST
6 ŹRÓDŁO ARTEZYJSKIE
ARTESIAN SPRING	12 DOMEK DRÓŻNIKA
GATEKEEPER'S COTTAGE

TRASA ROWEROWA
I DO NORDIC WALKING
CYCLING AND NORDIC
WALKING TRAIL

UL. SULISŁAW 24
49-200 GRODKÓW

TEL. 77 415 66 59
TEL. 501 627 775

WWW.SULISLAW.PL